

ABSTRAKT

Svahové pohyby v současnosti představují jeden z dominantních exogenních geomorfologických procesů v rozsáhlém antropogenním reliéfu úpatí Krušných hor a v závislosti na litologii, strukturně-geologických, hydrogeologických a geotechnických podmínkách vedou ve zkoumané lokalitě ke vzniku všech genetických typů svahových deformací. Tato práce prezentuje výsledky geomorfologického, geofyzikálního, inženýrskogeologického, dendrogeomorfologického a geodetického výzkumu, který byl v zájmové lokalitě aplikován s cílem analyzovat problematiku svahových deformací v okolí zámku Jezeří, tj. na styku Krušných hor a Mostecké pánve. Interdisciplinární přístup umožnil jak detailní studium dynamiky recentních svahových pohybů, tak podrobnou analýzu morfologie a struktury jednotlivých svahových deformací. Na základě geomorfologie a typologie svahových deformací a příčin jejich vzniku bylo zájmové území rozděleno na dvě dílčí oblasti – na jihovýchodní a jihozápadní svahy. V jihozápadních svazích jsou odlučné oblasti sesuvů vázány na rozhraní kvartérních sedimentů a zvětralých nadložních jílovců. Hlavními faktory, které ovlivňují jejich rozvoj, jsou srážkové kulminace a přítoky podzemní vody z údolí Šramnického potoka. Všechny zde mapované svahové poruchy mají charakter

komplexních svahových deformací s jednoznačnou vazbou na starší svahové poruchy. Jako zásadní se jeví svahová porucha z 50. let minulého století, která vznikla v důsledku poklesu nadloží v poddolovaném území starého dolu Koněv. Nicméně, jak vyplývá z analýzy klimatických údajů, k reaktivaci došlo v důsledku dramatického zvýšení hladiny podzemní vody, jež bylo vyvolané rychlým táním sněhu. Hluboce založené sesuvy vznikají i v jihovýchodních svazích, kde mají charakter rotačních či rotačně planárních sesuvů. Při posuzování klimatických faktorů iniciujících jejich vznik je třeba hodnotit anomálie v dlouhodobé srážkové bilanci. Hloubka a vnitřní struktura svahových deformací byly stanoveny geofyzikálním průzkumem. Výsledky výzkumu nastiňují charakter porušení kvazihomogenního jílovcového prostředí a odhalují polohy zvodněných jílovců, na které jsou vázány smykové plochy. Díky příznivým litologickými, strukturně-geologickým a geotechnickým podmínkám předpokládáme další progresivní vývoj svahových pohybů. Závěrem je nastíněna možnost predikce budoucích sesuvů na základě stanovení kritické úrovně hladiny podzemní vody a stanovení prahové hodnoty pórového tlaku, při níž dochází k iniciaci svahových pohybů.
